

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a soudců JUDr. Jakuba Camrdu, Ph.D. a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **J. K.**, proti žalovanému: **předseda Městského soudu v Praze**, se sídlem Spálená 2, Praha 2, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 8 A 16/2012, o návrhu Městského soudu v Praze na přikázání věci jinému než místně příslušnému krajskému soudu,

t a k t o :

Věc vedená u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 8 A 16/2012 **se p ř i k a z u j e** Krajskému soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 6. 2. 2012 podal žalobce u Městského soudu v Praze žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Nečinnost žalobce spatřuje v tom, že žalovaný doposud nerozhodl o jeho stížnosti ze dne 6. 10. 2011 na postup při vyřizování žádosti žalobce o poskytnutí informací. Žalobce se konkrétně domáhá toho, aby soud žalovanému uložil povinnost rozhodnout o zmíněné stížnosti ze dne 6. 10. 2011 do tří dnů od doručení rozsudku.

Městský soud v Praze následně svým přípisem ze dne 20. 3. 2012 věc podle § 9 odst. 1 s. ř. s. předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o návrhu na přikázání věci jinému než místně příslušnému krajskému soudu. Městský soud odůvodnil svůj návrh tím, že v dané věci je jako žalovaný v žalobě označen předseda Městského soudu v Praze; skutečnost, že by o žalobě rozhodovali soudci téhož soudu, by tedy dle názoru městského soudu mohla zavdat důvodné pochybnosti o jejich nepodjatosti.

Městský soud předtím poskytl účastníkům řízení možnost vyjádřit se k návrhu delegace věci v souladu s § 9 odst. 3 s. ř. s. Přípisem ze dne 22. 2. 2012, č. j. 8 A 16/2012 - 8, je vyzval, aby se ve lhůtě 15 dnů od doručení výzvy vyjádřili k tomu, kterému soudu má být věc přikázána.

Na uvedenou výzvu reagoval žalobce podáním ze dne 27. 2. 2012, v němž sice neuvádí, kterému soudu by měla být věc přikázána, nicméně z jeho vyjádření vyplývá, že s přikázáním věci jinému než místně příslušnému krajskému soudu souhlasí, neboť má za to, že soudci Městského soudu v Praze jsou vůči jeho osobě podjatí. Žalovaný se k návrhu na přikázání věci nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud shledal předmětný návrh důvodným.

Podle § 9 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud přikáže věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát.

Shodnou otázkou se Nejvyšší správní soud zabýval již v rozsudku ze dne 30. 9. 2005, č. j. 4 As 14/2004 - 70, v němž přezkoumával rozhodnutí Městského soudu v Praze vydané v řízení o žalobě proti rozhodnutí místopředsedy téhož soudu. V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud uvedl následující: „*Postavení soudců ve vztahu k místopředsedovi soudu, u něhož sami působí, kdy takový místopředseda může v zákonem stanovených případech vykonávat ve vztahu ke jmenovaným soudcům úkoly státní správy, by mohlo zavdat objektivní pochybnost o nepodjatosti těchto soudců, a to tím spíše, že vyloučení soudce z projednávání a rozhodování ve věci má být založeno nikoliv na skutečně prokázané podjatosti, ale je dáno již tehdy, jestliže lze mít pochybnost o jeho nepodjatosti*“. Nejvyšší správní soud tedy dospěl v tehdy posuzované věci k závěru, že bylo možné mít pochybnosti o nepodjatosti soudců příslušného specializovaného senátu pro věci správního soudnictví Městského soudu v Praze, neboť přezkoumávali rozhodnutí místopředsedy soudu, u něhož sami působí.

Citovaný závěr lze bez pochyby analogicky uplatnit i v nyní posuzované věci, kdy žalobce podal u místně příslušného Městského soudu v Praze žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, kterým má podle žaloby být právě předseda tohoto soudu.

S ohledem na uvedené tedy Nejvyšší správní soud přikázal shora označenou věc k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Praze (§ 9 odst. 1 s. ř. s.), neboť jde o soud, jenž má sídlo nejbližší k místně příslušnému Městskému soudu v Praze. Přikázáním předmětné věci Krajskému soudu v Praze tedy bude nejlépe vyhověno kritériím rychlosti a hospodárnosti řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 18. dubna 2012

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu